

๑ ธันวาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

เรียน รองนายกรัฐมนตรี กระทรวง กรม

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวม ๑๙ กลุ่ม ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา ในฐานะผู้แทนกลุ่มจังหวัดเสนอแล้ว ลงมติว่า

๑. รับทราบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดทั้ง ๑๙ กลุ่ม ทั้งนี้ ให้แต่ละกลุ่มจังหวัดรับความเห็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและของคณะรัฐมนตรีไปปรับปรุงยุทธศาสตร์ ฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมดังนี้

๑.๑ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน (๑) (เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน แม่ฮ่องสอน แพร่ น่าน พะเยา)

๑) ลำไยถือเป็นผลิตผลสำคัญ สมควรกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการลำไยอย่างเป็นระบบ ครบวงจร นับตั้งแต่การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว การรักษาคุณภาพ และการตลาด เช่นเดียวกับที่ประเทศนิวซีแลนด์ได้ดำเนินการเรื่องผลกีวีจนเป็นผลสำเร็จมาแล้ว

๒) ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SME) ที่มีความโดดเด่นอยู่แล้ว ให้ก้าวหน้าต่อไป เช่น อุตสาหกรรมเซรามิค เป็นต้น

๓) นอกเหนือจากการมุ่งพัฒนาด้านเศรษฐกิจแล้ว ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ ทางสังคมด้วย เช่น ปัญหาการค้ามนุษย์ ปัญหาแรงงาน ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรง เป็นต้น

๔) วัฒนธรรมล้านนามีความเป็นเอกลักษณ์สวยงาม สมควรอนุรักษ์และส่งเสริม โดยควรแยกเขตอุตสาหกรรมออกจากเขตท่องเที่ยวให้ชัดเจน เพื่อให้วัฒนธรรมล้านนาคงอยู่ได้ นอกจากนี้ในด้านแฟชั่น ควรส่งเสริมให้นำแฟชั่นแบบล้านนามาประยุกต์เข้ากับปัจจุบัน ก็จะทำให้เกิดจุดขายที่ดี

๑.๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน (๒) (พิษณุโลก ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์)

ควรให้ความสำคัญต่อการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทั้งในระหว่างจังหวัดภายในกลุ่มเดียวกัน และกับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง เพื่อเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมา โดยจะต้องพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งรองรับให้เหมาะสม รวมทั้งรักษาและฟื้นฟูสภาพป่าและธรรมชาติ ตลอดจนแก้ไขปัญหาน้ำท่วมด้วย

๑.๓ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง (นครสวรรค์ อุตรดิตถ์ กำแพงเพชร พิจิตร)

๑) ควรพิจารณาแนวทางที่เหมาะสมและคุ้มค่าในการใช้ประโยชน์จากท่าเรือจังหวัดพิจิตรที่ได้ลงทุนก่อสร้างไว้แล้วและมีปัญหาเรื่องการคำนวณระดับน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาผิดพลาดทำให้เรือที่จะขนส่งจากท่าเรือไม่สามารถแล่นผ่านสันเขื่อนได้ โดยให้พิจารณาทางเลือกระหว่างการสร้างเขื่อนกักน้ำเพื่อเพิ่มระดับน้ำในแม่น้ำให้สูงขึ้น กับการลงทุนพัฒนาระบบการขนส่งและย้ายท่าเรือไปที่แห่งใหม่ โดยให้คำนึงถึงอุปสงค์อุปทานของสินค้าที่จะต้องขนส่งด้วย

๒) ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผลผลิตต่อไร่ของพืชเกษตรในพื้นที่ให้สูงขึ้น เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต และจะทำให้โครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ เช่น โรงสี เป็นต้น สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ นอกจากนี้ ควรพิจารณาใช้ประโยชน์จากผลพลอยได้จากการสีข้าว เช่น ปลายข้าว และรำ เป็นต้น ให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้นด้วย เช่น การนำไปเลี้ยงสัตว์ หรือผลิตเป็นอาหารสัตว์

๑.๔ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (๑) (นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง)

๑) ที่ตั้งของกลุ่มจังหวัดเหมาะที่จะเป็นศูนย์กลางการขนส่งและกระจายสินค้า (distribution center) จึงควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคมขนส่ง เพื่อเป็นการลดต้นทุนการขนส่งสินค้าด้วย

๒) ในด้านสังคมที่จะพัฒนาให้เป็นสังคมฐานความรู้ (knowledge based society) ควรให้ความสำคัญต่อการลด ละ เลิก อบายมุข และสิ่งไม่ดีต่าง ๆ รวมทั้งการเตรียมการรองรับนักศึกษาต่างชาติที่จะเดินทางมาศึกษาในประเทศไทยมากขึ้นด้วย

๑.๕ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (๒) (สระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท)

แต่ละจังหวัดในกลุ่มนี้มีทรัพยากรและจุดเด่นของตนเอง จึงควรนำทรัพยากรและจุดเด่นดังกล่าว ทั้งในด้านทรัพยากรธรรมชาติ ทำเลที่ตั้ง รวมทั้งทรัพยากรมนุษย์ มาบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่ม

๑.๖ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง (ราชบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม กาญจนบุรี)

๑) ควรเน้นการพัฒนากุ้งน้ำจืดและกล้วยไม้ เพื่อให้เป็นฐานการส่งออกสินค้า ทั้ง ๒ ชนิด

๒) การเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ถือเป็นแหล่งรายได้หลักของกลุ่มจังหวัด จึงควรกำกับดูแลการพัฒนาทั้ง ๓ ด้านอย่างเหมาะสมกลมกลืนกัน มิให้การพัฒนาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสภาพธรรมชาติอันจะส่งผลเสียต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้

๓) การเพาะปลูกอ้อย จำเป็นต้องมุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิตต่อไร่เพื่อลดต้นทุนการผลิต และลดพื้นที่การปลูกจากเดิม โดยส่งเสริมให้ปลูกพืชชนิดอื่นที่มีศักยภาพมากกว่าแทน

๑.๗ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง (๑) (สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว)

๑) ในการพัฒนาอุตสาหกรรม ควรกำหนดเป้าหมายในการส่งเสริมอุตสาหกรรม SME ที่มีศักยภาพในการลงทุนให้ชัดเจนว่าในแต่ละปีจะสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการใหม่เป็นจำนวนเท่าใด

๒) ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำในกลุ่มจังหวัด โดยพิจารณาการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำให้เหมาะสม เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ปัญหาวิกฤติทุ้งกุลาดำ จำเป็นจะต้องกำหนดแนวทางการดำเนินการแก้ไขอย่างเป็นระบบและครบวงจร

๑.๘ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง (๒) (สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์)

แม่น้ำ ทะเล และอาหารทะเล เป็นจุดเด่นของกลุ่มจังหวัดนี้ที่จำเป็นต้องส่งเสริม และพัฒนาให้เกิดมูลค่าและเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจ ทั้งนี้ จะต้องอนุรักษ์ดูแลสภาพธรรมชาติไว้ด้วย

๑.๙ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง ตราด)

กลุ่มจังหวัดนี้ ต้องให้ความสำคัญต่อการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การผลิตและการส่งออกผลไม้ (เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด) อย่างเป็นระบบ ครบวงจร และการพัฒนาปรับปรุงเส้นทางคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงกับพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การขนส่งทางเรือข้ามอ่าวไทยเพื่อเชื่อมกับท่าเรือในจังหวัดทางภาคใต้ การแก้ไขปัญหาชายแดน ปัญหาสังคม และปัญหายาเสพติด

๑.๑๐ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (๑) (อุดร หนองคาย เลย หนองบัวลำภู)

๑) ควรให้ความสำคัญกับการจัด zoning การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดต่าง ๆ ให้เหมาะสม เพื่อลดต้นทุนการผลิตและค่าขนส่ง เช่น การปลูกอ้อย เป็นต้น

๒) ควรส่งเสริมการทำประมงน้ำจืด และอนุรักษ์พันธุ์ปลา ที่มีอยู่ในแม่น้ำโขง และแม่น้ำสายต่าง ๆ

๓) ควรส่งเสริมให้แหล่งอารยธรรมโบราณในจังหวัดต่าง ๆ ในกลุ่มเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

๑.๑๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (๒) (มุกดาหาร สกลนคร นครพนม กาฬสินธุ์)

๑) กลุ่มจังหวัดนี้จะต้องให้ความสำคัญต่อการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อรองรับการใช้ประโยชน์จากการสร้างเส้นทางคมนาคมขนส่ง ตลอดจนสะพานเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะแล้วเสร็จในปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๙ ตามลำดับ เพื่อให้กลุ่มจังหวัดนี้ เช่น จังหวัดมุกดาหาร เป็น hub ของการคมนาคมขนส่งของเขตนี้ โดยควรวางแผนการพัฒนาการขนส่งหลายรูปแบบ (multi modal transportation) ให้สอดคล้องเหมาะสมด้วย

๒) แหล่งอารยธรรมโบราณ รวมทั้งซากฟอสซิลที่ขุดค้นพบในแหล่งต่าง ๆ ควรอนุรักษ์และพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ วิจัย ท่องเที่ยวที่สำคัญต่อไป

๑.๑๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม)

๑.๑๓ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (๑) (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์)

๑) การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวควรเน้นการอำนวยความสะดวก ปลอดภัย แก่นักท่องเที่ยวในเรื่องคุณภาพและสุขอนามัยของอาหาร ห้องน้ำ ระบบการคมนาคมขนส่ง รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากสนามบินที่มีอยู่แล้วเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวด้วย

๒) ระบบการขนส่ง ควรให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเส้นทางเพื่อให้สามารถขนส่งสินค้าการเกษตรไปยังจังหวัดในด้านชายฝั่งทะเลตะวันออกด้วย

๓) การสร้างฐานการผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์ ตามแนวชายแดน ควรเชื่อมโยงและร่วมมือกับประเทศกัมพูชา

๔) ควรส่งเสริมและอนุรักษ์การปลูกและใช้ไหมไทย (ไหมเหลือง) ให้คงอยู่ต่อไป

๑.๑๔ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (๒) (อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร)

ควรจัดทำแผนสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยเฉพาะบริเวณลำน้ำโขงและสามเหลี่ยมมรกต โดยเน้นการบริหารจัดการที่ดีเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นจากการเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างศรีสะเกษกับเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา

๑.๑๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน (สุราษฎร์ธานี พุมพร ระนอง)

๑) ควรเร่งส่งเสริมการท่องเที่ยวเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งมีศักยภาพอยู่แล้ว โดยให้มีการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวเข้าสู่จังหวัดต่าง ๆ ในกลุ่มอย่างเหมาะสม รวมทั้งพิจารณาใช้โครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่แล้ว เช่น สนามบินจังหวัดชุมพร ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒) ควรเพิ่มยุทธศาสตร์ด้านการประมงด้วย เนื่องจากเป็นการประกอบอาชีพที่มีความสำคัญมาก

๓) ควรศึกษาความจำเป็นเหมาะสมของการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ของท่าเรือระนอง เนื่องจากด้านฝั่งทะเลอันดามันจะมีการสร้างท่าเรือที่จังหวัดสตูล และที่ทับละมุ จังหวัดพังงาอยู่ด้วย

๑.๑๖ **กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนกลาง (๑) (นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง)**

ควรให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการที่ดีและต่อเนื่องเพื่อแก้ไขปัญหาทางด้านการเกษตร ปัญหาการขาดแคลนน้ำจืด รวมทั้งการรुक้าของน้ำเค็มด้วย

๑.๑๗ **กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนกลาง (๒) (ภูเก็ต พังงา กระบี่)**

๑) การส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตควรฟื้นฟูด้านศิลปะสถาปัตยกรรม วัฒนธรรม ด้วย

๒) ต้องให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยเฉพาะการทำการประมงที่ทำลายสภาพแวดล้อม ปัญหาขยะ และกลุ่มอิทธิพลที่หากินบริเวณชายหาด

๓) ต้องเร่งแก้ไขปัญหการขาดแคลนน้ำจืดและปัญหาความสะอาด เช่น ห้องน้ำสาธารณะ เป็นต้น

๔) กรณีชายหาดที่เสื่อมโทรมหมดสภาพแล้ว ควรพิจารณาแนวทางการปรับปรุงและใช้ประโยชน์ โดยอาจจัดทำเป็น reclaim land เป็นต้น

๕) ควรเร่งขยายและปรับปรุงสนามบินภูเก็ตเป็นสนามบินนานาชาติ ให้เครื่องบินโดยสารขนาดใหญ่ขึ้น-ลงได้อย่างสะดวก เพื่อรองรับเครื่องบินขนาดใหญ่ที่บินตรงมาจากยุโรป

๖) ควรพิจารณาการใช้ประโยชน์จากที่ดินในจังหวัดภูเก็ตให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่น ที่ดิน สปก. ซึ่งใช้เพื่อการเกษตรกรรมในปัจจุบัน หากนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยว ตามความเหมาะสม อาจได้ประโยชน์คุ้มค่ามากกว่า เป็นต้น

๗) การส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดนี้ควรเชื่อมโยงกับกลุ่มจังหวัดอื่นตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาค เช่น จังหวัดภูเก็ตกับเมืองนิโคบาของอินเดียหรือจังหวัดภูเก็ตกับเกาะลังกาวิชัยของมาเลเซีย เป็นต้น

๘) ควรพิจารณาจัด zoning ในจังหวัดภูเก็ตเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับ premium world class ที่มีความสวยงาม ปลอดภัย ในบริเวณพื้นที่ที่เหมาะสม โดยผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องติดตามดูแล และประสานการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

๑.๑๘ **กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ (๑) (ปัตตานี ยะลา นราธิวาส)**

๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ต้องเร่งดำเนินการควบคู่ไปกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งแก้ปัญหาและลดภาพลักษณ์ในด้านความไม่สงบ

๒) การจัดระบบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ควรจัดเป็นการศึกษาแผนใหม่ที่เป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพของประชาชนตามความเหมาะสม เพื่อลดความขัดแย้งและความรุนแรงในสังคม

๑.๑๙ กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ (๒) (สงขลา-สตูล)

๑) การเป็นศูนย์กลางของการค้าและการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดนี้ จำเป็นจะต้องประสานเชื่อมโยงกับจังหวัดอื่น รวมทั้งประเทศใกล้เคียง ได้แก่ มาเลเซีย และสิงคโปร์ โดยให้มีการจัดระเบียบที่ดีด้วย

๒) จังหวัดสตูลต้องดูแลและรักษาสภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ดี เช่น เกาะหลีเป๊ะ เกาะตะรุเตา เป็นต้น

๓) ให้เพิ่มยุทธศาสตร์ในด้านการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามด่านชายแดน รวมทั้งกรณีการลักลอบขนาน้ำมันออกไปยังประเทศมาเลเซียด้วย

๔) ควรเร่งพัฒนาปรับปรุงท่าเรือสงขลาให้เรือสินค้าขนาดใหญ่เข้าเทียบท่าได้ เพื่อให้สามารถขนส่งสินค้า เช่น ยางพาราไปยังประเทศญี่ปุ่นได้โดยตรง

๒. นอกเหนือจากการปรับปรุงยุทธศาสตร์ ฯ เพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มตามข้อ ๑ ให้ทุกกลุ่มจังหวัดทั้ง ๑๙ กลุ่ม รับผิดชอบดำเนินการเพิ่มเติมในภาพรวมด้วย ดังนี้

๒.๑ จัดทำแผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ให้มีความชัดเจนว่าภารกิจเรื่องใดจะมอบหมายให้ภาคเอกชนหรือภาครัฐเป็นผู้ดำเนินการ และควรมีการจัดตั้งทีมงาน (task force) ขึ้น เพื่อทำหน้าที่ประสานงานในระดับจังหวัด รวมทั้งเพื่อพิจารณาความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ระหว่างกลุ่มจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกันและในเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกัน เช่น การปลูกข้าวหอมมะลิ การท่องเที่ยว เป็นต้น

๒.๒ จัดทำเอกสารยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่น่าเสนอคณะรัฐมนตรีเป็นฉบับภาษาอังกฤษ มอบให้ทูต CEO นำไปเผยแพร่ (road show) เพื่อจูงใจนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้ามาลงทุนในพื้นที่

๒.๓ ให้ทุกกลุ่มจังหวัดไปปรับแก้เพิ่มเติมยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังต่อไปนี้

๑) ยุทธศาสตร์การขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด ซึ่งควรกำหนดเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจปี ๒๕๕๗ ของกลุ่มจังหวัดให้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘ ตามเป้าหมายของรัฐบาลที่วางไว้

๒) กลุ่มจังหวัดที่มีวัฒนธรรมโดดเด่น ควรแยกเขตอุตสาหกรรมออกจากเขตท่องเที่ยว เพื่อให้วัฒนธรรมยังคงอยู่ได้ และกำหนดสัญลักษณ์เป็น cluster ของตัวเองเพื่อสร้างจุดเด่นในด้านการท่องเที่ยว และให้มีการกระจายกลุ่มเมืองบริวารที่มีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกันเพื่อลดความแออัด

๓) กลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพเป็น distribution center ขอให้กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ เพราะจะมีความสำคัญมากในอนาคต เนื่องจากสามารถช่วยลดต้นทุนด้านการผลิต การขนส่ง และสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

๔) กลุ่มจังหวัดที่จะจัดตั้งเป็นเขตการค้าเสรี (Free Trade Area) ควรให้ความสำคัญด้านการตลาดการส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยประสานการค้าเนื้องานและข้อมูลกับกระทรวงพาณิชย์ด้วย

๕) กลุ่มจังหวัดที่มีพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านควรเพิ่มเติมยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ECS (Economics Cooperation Strategies) และความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการเพิ่มยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในเรื่องปัญหาแรงงานอพยพ การค้ามนุษย์ และปัญหาการขนส่งยาเสพติด

๓. มอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) นำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดตามข้อ ๑ และ ๒ รวมทั้งภารกิจหลักของการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ไปเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ และมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย พิจารณากลั่นกรองยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดให้มีประสิทธิภาพ ก่อนเสนอให้รองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้กำกับกับการปฏิบัติราชการในส่วนภูมิภาค เพื่อพิจารณาอนุมัติและลงนามในข้อตกลงการปฏิบัติราชการกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัด โดยให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการพิจารณากลั่นกรองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และให้ สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นหน่วยงานหลักในการพิจารณาเกี่ยวกับการจัดทำข้อตกลงการปฏิบัติราชการ และใช้ปฏิบัติตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป ทั้งนี้ ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรับความเห็นของคณะรัฐมนตรีไปประกอบการดำเนินการด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แม้ว่าจะต้องยึดเอายุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดของตนเป็นสำคัญ แต่จะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ของจังหวัดใกล้เคียงซึ่งอยู่ต่างกลุ่มกันด้วย

๔. ให้ทุกกระทรวงรับไปพิจารณาในภาพรวมของยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดดังนี้

๔.๑ พิจารณาความเหมาะสมของแผนงาน/โครงการ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา
กลุ่มจังหวัดทั้ง ๑๙ กลุ่ม รวมทั้งความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนงาน/โครงการของกระทรวงที่จะดำเนินการต่อไป เช่น เรื่องตลาดกลางยางพารา การก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก การเชื่อมโยงเส้นทางต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้ โดยยุทธศาสตร์ของแต่ละกระทรวงกับยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดต้องประสานสอดคล้องกัน

๔.๒ พิจารณาสันับสนุนการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ที่เกินความสามารถของกลุ่มจังหวัดและจังหวัดที่จะดำเนินการได้เองให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ปัญหาขยะ ปัญหาน้ำเสีย เป็นต้น

๔.๓ พิจารณาให้ความสำคัญเร่งด่วนในการเร่งรัดการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา และเศรษฐกิจ ในกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้

๕. นอกเหนือจากข้อ ๔. ให้กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการเพิ่มเติม ดังนี้

๕.๑ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา/การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๑) ศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาน้ำแร่ร้อนที่มีคุณภาพ (hot spring) ที่จังหวัดระนอง และควรมานำมาใช้เป็น spa ในลักษณะของ club พิเศษสำหรับสมาชิก เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ (สุราษฎร์ธานี ชุมพร ระนอง)

๒) ศึกษาหาแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ (ภูเก็ต พังงา กระบี่) โดยควรเน้นในเรื่องของการจัดการประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การจัดแสดงนิทรรศการ (MICE) รวมทั้งเพิ่มการท่องเที่ยวในเชิงศิลปะและวัฒนธรรม ดังเช่นที่บาหลี ซึ่งอาจนำเสนอในรูปแบบการแสดงศิลปวัฒนธรรม (cultural show) ๔ ภาค รวมทั้ง รื้อฟื้น ศิลปกรรมภาคใต้ โดยเชิญชวนภาคเอกชน มาลงทุน

๕.๒ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑) เร่งดำเนินการวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ของสินค้าเกษตรที่สำคัญชนิดต่าง ๆ เช่น ข้าว และอ้อย เป็นต้น

๒) ร่วมกับกลุ่มผู้ผลิตใหม่ดำเนินการพัฒนาผลผลิตใหม่ไทยให้เข้าสู่มาตรฐานสากลในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (นครราชสีมา ชัยภูมิ สุรินทร์ บุรีรัมย์)

๓) ส่งเสริมให้มีการลดพื้นที่เพาะปลูกอ้อย โดยเน้นการเพิ่มปริมาณผลผลิตต่อไร่ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง (นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี)

๔) ศึกษาความเหมาะสมของสถานที่ตั้งตลาดกลางยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ว่าควรจะเป็นที่จังหวัดใด ระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และสงขลา

๕) ศึกษาปัญหาการทำประมงน้ำจืด ตามแหล่งน้ำจืดสำคัญ ๆ เช่น บึงบรเพ็ด กว๊านพะเยา หนองหาร เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนอาหารในพื้นที่ต่าง ๆ รวมทั้งการเลี้ยงสัตว์พื้นเมือง เช่น ไก่บ้าน เป็นต้น

๖) แก้ปัญหาการทำประมงชายฝั่งให้ยุติลงโดยเร็วเพื่อให้ชาวประมงรายย่อยสามารถทำการประมงยังชีพ และสนับสนุนให้ทำการประมงน้ำลึก ซึ่งมีศักยภาพและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมชายฝั่งแทน

๗) อนุรักษ์พันธุ์ปลาในแม่น้ำสำคัญ ๆ เช่น แม่น้ำโขง เป็นต้น

๕.๓ กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงพาณิชย์

ร่วมกันวางแผนและกำหนดทิศทางการดำเนินการในด้านการค้า การลงทุน รวมทั้งการจัดทำเขตการค้าเสรีกับต่างประเทศให้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

๕.๔ กระทรวงคมนาคม

๑) วางแผนพัฒนาระบบขนส่งแบบ multi-modal transportation เพื่อช่วยลดต้นทุนด้านการขนส่ง รวมทั้งปรับปรุงเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และการพิจารณาสร้างสนามบินสะพานมิตรภาพ เพื่อเป็นการเปิดพรมแดนระหว่างประเทศไทยและลาวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (มุกดาหาร นครพนม สกลนคร กาฬสินธุ์)

๒) พิจารณาสับสนุนการเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม ทั้งทางบก ทางอากาศ เพื่อสร้างแรงดึงดูดด้านโครงข่ายการท่องเที่ยว แม้ว่าบางเส้นทางอาจไม่มีกำไรในช่วงแรกของการลงทุน

๓) การศึกษาความเหมาะสมท่าเลที่ตั้งในการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกเชื่อมโยงชายฝั่งทะเลอันดามันกับอ่าวไทยในภาคใต้

๔) ให้กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวีพิจารณาการขุดลอกร่องน้ำท่าเรือสงขลา ให้เรือขนาด 1,200 TEU สามารถเข้ามาเพื่อขนส่งสินค้าไปยังญี่ปุ่นและจีน แทนการใช้ท่าเรือปีนัง เพื่อลดต้นทุนการขนส่ง

๕.๕ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) พิจารณาการใช้ทรัพยากรน้ำในอนาคดให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอ โดยมีแผนรองรับความต้องการใช้น้ำและพัฒนาความร่วมมือการใช้น้ำจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สตรีงนัม จากประเทศกัมพูชา ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด)

๒) ออกประกาศคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่จังหวัดกระบี่ ซึ่งเริ่มเสื่อมโทรม โดยเร่งด่วน ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ (ภูเก็ต พังงา กระบี่)

๕.๖ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สนับสนุนด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศให้ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวกแก่กลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพในการดำเนินการเรื่อง software park เช่น การจัดหาเส้นทางเชื่อมโยงโครงข่าย (Transmission-Line) ให้สะดวกรวดเร็วและราคาถูกลง

๕.๗ กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงแรงงาน

ร่วมวางแผนในการผลิตนักศึกษาและพัฒนาผู้มีฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดต่าง ๆ ว่ามีความต้องการแรงงานที่มีทักษะในด้านใด และจำนวนเท่าใด ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อเตรียมการผลิตบุคลากรได้ตรงตามความต้องการของประเทศในภาพรวม รวมทั้งการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว โดยให้ประสานกับหน่วยงานด้านความมั่นคงด้วย

๕.๘ กระทรวงอุตสาหกรรม

ศึกษารายละเอียด จัดทำยุทธศาสตร์และดำเนินการแก้ไขปัญหของอุตสาหกรรม อ้อยและน้ำตาลอย่างเป็นระบบและครบวงจร โดยจัดประชุมหารือกับผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕.๙ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

พัฒนาตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ทำให้การพัฒนาเกิดความสมดุล เพื่อให้กลุ่มจังหวัดนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ รวมทั้งจัดทำตัวเลขมาตรฐานเพื่อใช้เป็น benchmark ในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดต่อไป

๕.๑๐ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

พิจารณาปรับลดกระบวนการทำงานด้านต่าง ๆ ของระบบราชการให้มีความคล่องตัวและรวดเร็ว

ทั้งนี้ ในการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องข้างต้น ให้กระทรวงต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงที่เกี่ยวข้องกับงานทางด้านสังคม เช่น กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงแรงงาน เป็นต้น ให้ความสำคัญต่อการดำเนินยุทธศาสตร์ทางสังคมในมิติต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญเติบโตของประเทศด้วย เพื่อให้พัฒนาการทั้งสองด้านเป็นไปอย่างประสานสอดคล้อง และเกิดความสมดุลระหว่างกัน

จึงเรียนยืนยันมา / จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบรรศักดิ์ สุวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- 1 S.A. 2546

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๖๔

nat_10_87

หมายเหตุ รัฐ-มท. จึงเรียนยืนยันมา และขอได้โปรดแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อการพัฒนาทราบเพื่อถือปฏิบัติต่อไปด้วย